

Arrest

nr. 261 014 van 23 september 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. SCHELLEMANS
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 29 maart 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 februari 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 augustus 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 september 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS .

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. DHONDT *loco* advocaat J. SCHELLEMANS en van attaché E. GUSSE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde zich een Eritrees staatsburger, geboren op 10.05.1985 in Dekemhare, Eritrea.

In 2011 werd u opgepakt bij een giffa en na een militaire training van twee maanden in Mai Seraw definitief toegewezen voor uw militaire dienstplicht aan de 55ste divisie in Dekemhare. U trachtte het leger te ontvluchten maar werd gevat en opnieuw naar Mai Seraw gestuurd. Toen er daar een opstand uitbrak onder gedetineerde smokkelaars en clandestiene grenspassanten, slaagde u er weerom in het kamp te ontvluchten. U werd echter opnieuw gevat. Omdat u hierbij gewond was geraakt, werd u een tijd gehospitaliseerd in Asmara. Hierna keerde u niet terug naar uw militaire unit.

Op 1 november 2016 verliet u Dekemhare en reisde u via Asmara en Forto Sawa naar Kessalah in Soedan. Na 7 maanden verblijf in Khartoum, Soedan, reisde u via Libië naar de Middellandse Zee die u op 26 juni 2017 overstak. Via Italië en Frankrijk belandde u uiteindelijk in België waar u op 7 augustus 2017 verzocht om internationale bescherming bij de bevoegde Belgische instanties.

Op 22 november 2017 werd u door het CGVS de vluchtelingenstatus toegekend omwille van uw geloofwaardige herkomst uit Eritrea, uw desertie uit de nationale dienstplicht en uw illegale uitreis uit uw land van herkomst.

U werd op 26 november 2019 door de Rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde definitief veroordeeld voor betrokkenheid bij mensensmokkel met verzwarende omstandigheden en het zijn geweest van een leidend persoon van een criminele organisatie.

Op 24 juni 2020 ontving het CGVS een brief waarin de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen verzocht om de mogelijkheid van intrekking van uw vluchtelingenstatus te evalueren, en een advies te geven in het kader van een eventuele verwijderingsmaatregel.

U werd in dit verband gehoord op 6 januari 2021.

In het kader van dit persoonlijk onderhoud legde u volgende documenten neer: een inschrijvingsattest Nederlands voor anderstaligen dd.06.10.2020, een certificaat technisch lezen en schrijven van het Latijns schrift dd.24.06.2020, een akkoord betalingsfaciliteiten van de FOD Financiën dd.11.06.2020 met betrekking tot de afbetaling van een penale boete, een bewijs van toestemming tot het afhouden van een geldsom op uw leefloon in het kader van uw afbetaling van een penale boete, dd. 16.06.2020, een mail van een medewerker trajectbegeleiding met betrekking tot uw bestaanssituatie sinds uw vrijlating uit de gevangenis, dd.16.01.2020.

B. Motivering

Op 26 november 2019 werd u definitief veroordeeld door de Rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde tot een gevangenisstraf van 40 maanden (waarvan 20 maanden met uitstel van 5 jaar) en een geldboete van €48.000 (waarvan €43.200 met uitstel van 3 jaar) voor de volgende feiten: betrokkenheid bij mensensmokkel (met verzwarende omstandigheden) ten aanzien van 6 meerderjarige personen en het zijn geweest van een leidend persoon van een criminele organisatie.

Op 24 juni 2020 ontving het CGVS een brief waarin de Staatssecretaris de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen verzocht om de mogelijkheid van intrekking van uw vluchtelingenstatus te evalueren, en een advies te geven in het kader van een eventuele verwijderingsmaatregel. U werd op 22 november 2017 erkend als vluchteling.

Er dient te worden opgemerkt dat, niettegenstaande u erkend werd als vluchteling, uw vluchtelingenstatus heden moet worden ingetrokken.

Immers, er dient te worden gewezen op een nieuw element in uw administratief dossier, meer bepaald het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde van 26 november 2019. Uit dit vonnis blijkt dat u definitief veroordeeld werd voor uw betrokkenheid bij mensensmokkel van 6 meerderjarige transmigranten en het hebben opgenomen van een leidende rol bij een criminele organisatie.

Artikel 55/3/1, § 1 van de vreemdelingenwet stipuleert dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de vluchtelingenstatus kan intrekken indien de vreemdeling een gevaar vormt voor de samenleving, omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf. Hierbij dient benadrukt te worden dat het CGVS gebonden is door de kwalificatie van de inbreuk en de vaststelling van de strafmaat bepaald in het kracht van gewijsde gegane vonnis van 26 november 2019.

*Uit het vonnis van 26 november 2019 van de Rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde blijkt dat u definitief veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 40 maanden (met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende 5 jaar voor wat betreft 20 maanden) en een geldboete van €48.000 (met uitstel van 3 jaar voor €43.200) en dit wegens uw **deelname aan mensensmokkel** en het feit dat u als **rechterhand** fungeerde **van de leiders van een criminele organisatie**.*

Aangaande de tenlastelegging van mensensmokkel werden in het bijzonder meerdere verzwarende omstandigheden vastgesteld. In het bijzonder werd vastgesteld dat er misbruik gemaakt werd van de bijzonder kwetsbare situatie van de slachtoffers; dat de feiten gepleegd werden ten opzichte van minderjarigen dat er direct of indirect gebruik gemaakt van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang, of door ontvoering, machtsmisbruik of bedrog; dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht, dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt; en dat de mensensmokkel gebeurde in het kader van een criminele organisatie. Bovendien blijkt uit het vonnis dat u vervolgd werd als **leidend persoon van een criminele organisatie** waarbij u veroordeeld werd voor uw deelname aan de besluitvorming van deze criminele organisatie en het feit dat u op de hoogte was van haar crimineel karakter. Voorts fungeerde u als **rechterhand van één van de twee leiders van deze criminele organisatie**. U vervulde hierbij een **noodzakelijke en onontbeerlijke rol**. Zo bracht u zelf transmigranten aan en fungeerde u als tussenpersoon, sloot u occasioneel de 'deals', hielp u één van de leiders van de bende op de parking in Wetteren en verving u hem in zijn afwezigheid, verleende u onderdak aan hem en liet u hem uw gsm-toestel gebruiken. U fungeerde met andere woorden als spilfiguur tussen de transmigranten en de leiders van de smokkelbende. De rechtbank van eerste aanleg achtte de u ten laste gelegde feiten dan ook als bewezen en oordeelde als volgt: "De bewezen verklaarde feiten zijn **zeer ernstig**. De leiders van de organisatie zijn **niets ontziende mensensmokkelaars**. Zij hebben als enig doel en bekommernis om op de kap van sukkelaars zoveel mogelijk geld te verdienen. Zonder de hulp van het voetvolk of de runners zouden zij echter niet in hun opzet slagen. De hulp van alle beklaagden was dan ook onontbeerlijk. [...] Zij dienden als geen ander beter te begrijpen dat dit **louter uitbuiting is van mensen die het al bijzonder moeilijk hadden**." [...] "Tegen dergelijk **maatschappelijk destabiliserend crimineel gedrag**, dat getuigt van een gewetenloze en uiterst verwerpelijke mentaliteit, dient ter bescherming van de maatschappij in het algemeen en ter bescherming van illegalen en het ter zake gevoerde beleid in het bijzonder, **hard te worden opgetreden**. De daders van dergelijke feiten dienen te beseffen dat hun **praktijken niet worden getolereerd en dienen stil te staan bij de gevolgen van hun mensonterend en verwerpelijk gedrag**."

Mensensmokkel ondermijnt bovendien de openbare orde en bemoeilijkt de controle door de overheid op de mensen die zich op haar grondgebied bevinden. Belangrijke, nauwelijks gekende en oncontroleerbare migratiestromen worden erdoor onderhouden, met alle gevolgen die zulks meebrengt voor de openbare orde en veiligheid en zelfs voor de financiële en materiële opvangcapaciteiten van de landen van bestemming. Voorts worden de slachtoffers van mensensmokkel doorgaans in een volslagen marginaal bestaan gedropt, zonder middelen en zonder rechten. Zij zijn vaak niet bij machte om op een behoorlijke wijze in hun levensonderhoud te voorzien, waardoor ze in het illegale arbeidscircuit terechtkomen met economische uitbuiting en onmenselijke situaties tot gevolg. Het staat dan ook vast dat de feiten die u ten laste werden gelegd en bewezen werden geacht objectief zwaarwichtig zijn en moreel bijzonder verwerpelijk en deze als een bijzonder ernstig misdrijf kan worden beschouwd.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dan ook dat u een gevaar vormt voor de samenleving omdat u definitief veroordeeld bent voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1, §1 van de vreemdelingenwet. Bijgevolg dient de vluchtelingenstatus die u eerder werd toegekend, heden te worden ingetrokken.

Teneinde u de kans te bieden elementen voor het eventuele behoud van uw vluchtelingenstatus aan te brengen, werd u op 8 december 2020 opgeroepen om op 6 januari 2021 gehoord te worden door een medewerker van het CGVS. U wijst er op dat u slechts één maal bent veroordeeld voor strafbare feiten en verklaart dienaangaande dat u een fout heeft begaan en spijt heeft van uw daden. U heeft daarvoor intussen een straf uitgezeten en betaalt getrouw de u opgelegde boete af. U wil vooruit met uw leven, volgt bijscholing en verklaart de intentie om werk te zoeken zodra u het Nederlands voldoende machtig bent. Om een normaal leven te kunnen uitbouwen, heeft u echter uw vluchtelingenstatus en de daarbij horende verblijfstitels nodig (CGVS dd.06.01.2021, p.6-7). Deze verklaringen volstaan echter niet om de vaststelling dat u definitief veroordeeld bent voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1, §1 van de vreemdelingenwet en dat dient te worden besloten dat u een gevaar vormt voor de samenleving, te wijzigen.

Immers, dat u ondertussen uw straf heeft uitgezeten doet vooreerst geen enkele afbreuk aan de bijzonder ernst van misdrijf waarvoor u definitief veroordeeld bent.

Verder zij gewezen op het relatieve karakter van uw verwijzing dat u nooit eerder bent veroordeeld dan deze ene keer. Behalve de vaststelling dat deze ene veroordeling onmiddellijk strafbare feiten betreft die luidens genoemd vonnis zeer ernstig te noemen zijn, moet er ook op worden gewezen dat de opwerping dat u slechts één maal bent veroordeeld in België gerelativeerd wordt door de vaststelling van uw relatief in de tijd beperkte aanwezigheid op Belgisch grondgebied. Immers situeren de u ten laste gelegde feiten zich in de periode 22.03.2018-22.08.2018, zijnde minder dan een jaar na uw beweerde aankomst in België en het tijdstip van uw asielverzoek bij de bevoegde Belgische asielinstanties (dd.07.08.2017). Ook de rechter had in het vonnis dd.26.11.2019 (p.101) reeds erop gewezen dat het gegeven dat u een blanco strafblad heeft bezwaarlijk aanzien kan worden als een verdienste gezien u nog niet lang verblijft in België (vonnis p.101). Hierbij aansluitend dient ook te worden opgemerkt dat u relatief recent, m.n. op 07.01.2020, in vrijheid werd gesteld. Enige verbetering in uw gedrag dat afbreuk vermag te doen aan de vaststelling dat u een gevaar vormt voor de samenleving kan dan ook nog niet worden vastgesteld.

Ten derde verklaarde u dat u spijt heeft van uw daden en hieruit lessen heeft getrokken. Ter illustratie wijst u erop dat u getrouwd de u opgelegde penale boete afbetaalt. Welnu, wat dit laatste betreft, zij erop gewezen dat het betalen van een geldboete niet facultatief is en niet afhankelijk is van uw bereidheid om u 'aan te passen'. Het loutere gegeven dat u zou bezig zijn met het afbetalen van de u opgelegde penale boete, toont niet aan dat u blijvend uw ingesteldheid hebt aangepast en dat u niet langer een gevaar zou vormen voor de samenleving. Ook wijst u erop dat u bijscholing volgt en de intentie heeft werk te zoeken zodra u het Nederlands voldoende meester bent. Welnu, ook in de periode dat u betrokken was bij de feiten waarvoor u uiteindelijk bent veroordeeld was u ingeschreven voor opleidingen met het oog op toekomstige tewerkstelling, zoals blijkt uit het vonnis dd.26.11.2019 (p. 37, verhoor dd.15.03.2019) waar u verklaard had dat u was ingeschreven voor een inburgeringscursus, dat u wenste de taal te leren om dan te kunnen werken. Gezien dergelijk opleidingsproject u er in het verleden niet van heeft weerhouden om niettemin deel te nemen aan de u ten laste gelegde ernstige strafbare feiten, kan het CGVS in uw huidige verwijzing naar opleiding en professionele intenties er geen indicatie voor vinden dat u uw gedrag duurzaam wenst te veranderen.

U stelt verder dat u uw vluchtelingenstatus en de daarbij behorende verblijfstitel nodig heeft om na uw gevangenisstraf een nieuwe start te maken en een normaal leven uit te bouwen. Welnu, dergelijke verwijzing dient aanzien te worden als een afweging van pragmatische aard van uwentwege die op zich los staat van de inschatting dat u gezien uw definitieve veroordeling voor een bijzonder ernstig misdrijf dient te worden aanzien als een gevaar voor de samenleving.

U haalde ten slotte nog enkele elementen aan waarvoor u bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst vreest (opsluiting en mishandeling omwille van de in het kader van uw asielverzoek aangehaalde feiten). Deze elementen doen evenwel geen afbreuk aan de vaststelling dat u beschouwd dient te worden als een gevaar voor de samenleving omdat u definitief veroordeeld werd voor een bijzonder ernstig misdrijf. Wel zullen deze elementen beoordeeld worden in het kader van het advies dat de Commissaris-generaal dient te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het bovenstaande brengt u geen elementen aan die een behoud van uw vluchtelingenstatus wettigen. Bijgevolg dient de vluchtelingenstatus die u eerder werd toegekend, heden te worden ingetrokken.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Het inschrijvingsattest Nederlands voor anderstaligen dd.06.10.2020 en het deelcertificaat Latijns schrift dd.24.06.2020 geven er blijk van dat u momenteel bijscholing volgt. Het akkoord van de FOD Financiën met betrekking tot de afbetalingsfaciliteiten van uw penale boete dd.11.06.2020, en uw schriftelijke toestemming tot het inhouden van deze afbetalingen op uw leefloon, dd.16.06.2020, geven er blijk van dat u afspraken heeft gemaakt voor een effectieve afbetaling van de u opgelegde boete. De mail van een medewerker trajectbegeleiding dd.16.01.2020 geeft blijk van uw precaire financiële en situatie onmiddellijk na uw vrijlating en dat u spoedig na uw vrijlating reeds met lessen Nederlands bent kunnen starten.

Deze feiten worden in bovenstaande beslissing niet in twijfel getrokken maar in bovenstaande wordt wel geargumenteed dat deze feiten niet van aard zijn om de inschatting dat u definitief veroordeeld bent voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1, §1 van de vreemdelingenwet en dat dient te worden besloten dat u een gevaar vormt voor de samenleving, te wijzigen.

Het CGVS is van oordeel dat u noch direct of indirect mag worden teruggeleid naar uw land van herkomst, Eritrea. Een verwijderingsmaatregel is niet verenigbaar met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/3/1 §1 van de Vreemdelingenwet wordt uw vluchtelingenstatus ingetrokken.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoeker voert in het verzoekschrift een schending aan van “artikel 55/3/1, §1 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ('Vreemdelingenwet'), artikel 14 van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming ('Kwalificatierichtlijn'), artikel 3 EVRM j. artikel 13 EVRM, van de motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur en vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur”.

Verzoeker geeft een theoretische uiteenzetting aangaande artikel 55/3/1 § 1 van de Vreemdelingenwet:

“Verwerende partij stelt dat de veroordeling door de correctionele rechtbank van Dendermonde dd. 26 november 2019 aanleiding geeft tot het intrekken van verzoekers vluchtelingenstatus op grond van artikel 55/3/1 §1 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 55/3/1 §1 Vw. stelt : [...]

Dit artikel vormt de omzetting van artikel 14 van de Kwalificatierichtlijn, dat bepaalt : [...]

Nergens in de Vreemdelingenwet of de Kwalificatierichtlijn worden de begrippen 'gevaar voor de samenleving' en 'bijzonder ernstig misdrijf' gekwalificeerd.

Ten eerste staat het wel vast dat het om een bijzonder ernstig misdrijf dient te gaan. In dat opzicht ligt de drempel om over te gaan tot de intrekking van de vluchtelingenstatus veel hoger dan bij de beëindiging van de subsidiaire beschermingsstatus, waarbij slechts wordt gesproken over een 'ernstig misdrijf'.

Het is duidelijk dat de Uniewetgever en de Belgische wetgever enkel uitzonderlijke feiten viseerden, waarvoor de normale toepassing van het strafrecht onvoldoende compensatie zou bieden voor de gepleegde feiten.

Met betrekking tot het (gewoon) 'ernstig misdrijf', wordt in de memorie van toelichting verwezen naar de 'Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié au regard de la Convention de 1951 et du Protocole de 1967 relatifs au statut de réfugiés' : [...]

In punten 156 en 157 wordt het nog verder verduidelijkt. [...]

Later werd dit verder gepreciseerd door UNHCR : [citaat uit stuk 2]

Volgens EASO dient het volgende te worden begrepen onder een ernstig misdrijf : [citaat uit stuk 3]

Hieruit volgt dat het definiëren van een misdrijf als 'bijzonder ernstig' dient te gebeuren overeenkomstig internationaal recht, en niet louter als dusdanig gekwalificeerd kan worden door de strafbaarstelling en de strafmaat overeenkomstig het nationaal recht. Gezien de verregaande impact van een intrekkingsbeslissing dient het begrip restrictief worden geïnterpreteerd.

Bij het onderzoek naar het bestaan van een bijzonder ernstig misdrijf dienen alle omstandigheden van het geval in acht te worden genomen. Er kan onder meer gekeken worden naar de aard en omstandigheden van het misdrijf, het risico op recidive, de verhouding van de opgelegde straf ten opzichte van de maximumstraf, het standpunt van andere jurisdicties t.o.v. het gepleegde misdrijf, het ontbreken van een strafblad, het bestaan van verzachtende omstandigheden, etc..

De aanwezigheid van een criminele inborst en intenties van de verzoeker doen er ook toe, evenals eventuele verzachtende omstandigheden. In het kader van een beoordeling van de ernst van de gestelde daden en van de individuele verantwoordelijkheid van de betrokkene wordt rekening gehouden met alle omstandigheden die deze daden en de situatie van deze persoon kenmerken.

Dit wordt ook bevestigd door de Raad van State : [...] (RvSt., nr. 235.717, 12 september 2016)

Ten tweede wordt in de memorie van toelichting bij het wetsontwerp van het artikel 55/3/1 van de Vreemdelingenwet door de wetgever herhaald dat de weigerings- of uitsluitingsgevallen die worden

gerechtvaardigd door een gevaar voor de samenleving of de nationale veiligheid, slechts op een beperkt aantal situaties betrekking moeten hebben of zelfs helemaal uitzonderlijk moeten blijven.

Verder wordt vermeld : [...] (Parl.St. Kamer, 2014-2015, nr. 54-1197/001, p. 21)

Er werd expliciet in de mogelijkheid voorzien om de vluchtelingenstatus in te trekken. Er werd met andere woorden geen verplichting opgelegd om over te gaan tot de intrekking. Hieruit blijkt dat het de bedoeling was van de wetgever om steeds een afweging te maken tussen de veroordeling voor een bijzonder ernstig misdrijf, en het daaruit voortvloeiend gevaar voor de samenleving of voor de veiligheid van het land. Pas (en enkel) indien de betrokkene ook effectief een gevaar oplevert voor de samenleving, kan de veroordeling voor een bijzonder ernstig misdrijf de intrekking rechtvaardigen.

Dit wordt bevestigd door EASO : [...] (stuk 3)

En in rechtsleer : [...] (P. BAEYENS en M. CLAES, "Uitsluiting, weigering, opheffing en intrekking van de internationale beschermingsstatus, met focus op het gevaar voor de samenleving en de nationale veiligheid", T.Vreemd. 2018, nr. 2, p. 118)

Om over te gaan tot de intrekking van de vluchtelingenstatus, moet er bijgevolg niet alleen sprake zijn van een definitieve veroordeling voor een bijzonder ernstig misdrijf, maar moet de verzoeker tevens een actueel of toekomstig gevaar opleveren voor de samenleving."

Verzoeker voert aan:

"Deze belangenafweging, prospectieve beoordeling en onderzoek naar het actueel of toekomstig gevaar voor de samenleving van verzoeker ontbreekt volledig in de bestreden beslissing. In de bestreden beslissing wordt geconcludeerd dat verzoeker een gevaar vormt voor de samenleving, om de enkele reden dat hij veroordeeld werd voor een 'bijzonder ernstig' misdrijf.

Verzoeker betwist niet dat hij het voorwerp uitmaakt van een definitieve veroordeling door de correctionele rechtbank te Dendermonde. Hij heeft zijn vonnis en straf aanvaard, en geen hoger beroep aangetekend.

Verzoeker meent wel dat verwerende partij nalaat om alle omstandigheden van zijn individuele geval in rekening te brengen in de beoordeling of deze veroordeling ook de intrekking van zijn vluchtelingenstatus rechtvaardigt.

Vooreerst verwijst verwerende partij in de bestreden beslissing naar een aantal verzwarende omstandigheden. Zij gaat er echter aan voorbij dat het vonnis betrekking heeft op veertien beklaagden, en dat de meeste van deze verzwarende omstandigheden niet op verzoeker van toepassing zijn. Zo heeft verzoeker, zoals blijkt uit de bewoordingen van het vonnis, geen feiten gepleegd ten opzichte van minderjarigen, en heeft hij geen gebruik gemaakt van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang, of door ontvoering, machtsmisbruik of bedrog.

Op basis van het vonnis is het voorts duidelijk dat verzoeker niet het criminele brein achter de organisatie was. Hij trad vooral op als tussenpersoon, en voerde enkel de orders uit die de bazen hem gaven (de eerste twee beklaagden). Daarom werd de tenlastelegging ten aanzien van verzoeker geherkwalificeerd. In plaats van een "leidend persoon van de criminele organisatie" (art. 324ter, §4 Sw.), werd verzoeker veroordeeld omwille van het "deelnemen aan het nemen van welke beslissing dan ook in het raam van de activiteiten van de criminele organisatie" (art. 324ter, §3 Sw.).

De rechtbank stelde dat verzoeker "op één of andere wijze een bijdrage leverde aan de besluitvorming, zonder beschouwd te moeten worden als een leidend persoon aan de criminele organisatie". Hij kreeg deze kwalificatie omdat hij soms enkele taken van zijn baas uitvoerde wanneer die in het buitenland was, en om die reden werd beschouwd als zijn assistent.

De misdrijven waarvoor verzoeker werd veroordeeld zijn strafbaar met een gevangenisstraf van 10-15 jaar (art. 77quater Vw.) of 5-10 jaar (art. 324ter, §4 Sw.), en een geldboete van gaande van 500/1000 tot 100.000 euro.

Aan verzoeker werd een geldboete van 1000 euro opgelegd (+ opdecimenen), zijnde de minimumboete, waarvan 90% met uitstel, en een gevangenisstraf van 40 maanden (3 jaar en 4 maanden), waarvan 20 maanden (1 jaar en 8 maanden) effectief, en de andere helft met uitstel.

Er dient dan ook te worden vastgesteld dat aan verzoeker een minimale straf werd opgelegd, zowel in verhouding tot de maximale strafmaat als in verhouding tot het effectief uit te voeren gedeelte van de straf.

Voorts werden in hoofde van verzoeker zes (meerderjarige) slachtoffers weerhouden, in tegenstelling tot de overige beklaagden die allen tussen 38 en 95 slachtoffers maakten, waaronder ook minderjarigen.

Verzoeker heeft ten slotte zijn straf volledig uitgezeten, en werd zelfs vervroegd in vrijheid gesteld.

Verzoeker wenst op te merken dat hij zeer veel spijt heeft van zijn daden, zoals ook blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud. Hij betaalt zijn boete af, en heeft zich sinds zijn invrijheidsstelling op 7 januari 2020 herpakt. Hij heeft zijn les geleerd, heeft zijn leven gebeterd, en heeft ondanks COVID-19 ook vooruitzicht op werk in de nabije toekomst.

Voor het overige heeft verzoeker een blanco strafregister. De feiten dateren van begin 2018, i.e. drie jaar geleden. Hij verblijft intussen een viertal jaar in België, en heeft nooit andere feiten gepleegd. Tevens zijn er ook geen aanwijzingen dat verzoeker in Eritrea wel andere misdrijven zou hebben gepleegd. Dit is de enige misstap die verzoeker heeft begaan.

Al deze elementen hebben er mee toe geleid dat verzoeker een straf met uitstel heeft gekregen ten belope van de helft van de opgelegde gevangenisstraf en zelfs 90% van de opgelegde geldboete.

Ten slotte bevat de bestreden beslissing een niet-terugleidingsclausule. Een terugkeer van verzoeker naar Eritrea wordt als onverenigbaar met artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet geacht, omdat hij nog steeds een gegronde risico op vervolging loopt ter plaatse. De intrekking van zijn vluchtelingenstatus heeft dan ook verregaande gevolgen. Verzoeker wenst zijn daden zeker niet te minimaliseren, en erkent dat deze laakbaar zijn. Desondanks meent verzoeker toch dat er omwille van het geheel van alle elementen geen sprake kan zijn van een bijzonder ernstig misdrijf, dat de effectieve intrekking van zijn internationaal beschermingsstatuut rechtvaardigt, overeenkomstig artikel 55/3/1 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien is de beoordeling, zoals hierboven opgemerkt, in essentie prospectief. Een actueel of toekomstig gevaar voor de samenleving moet worden aangetoond. Het gedrag uit het verleden kan een rol spelen, maar kan niet determinerend zijn. Verwerende partij diende in rekening te brengen dat verzoeker slechts één misstap heeft begaan, en dit relatief kort na zijn aankomst in België. Hij heeft voor het overige een blanco strafregister, en heeft zich duidelijk herpakt. Hij geeft blijk van een groot schuldbesef, heeft zijn straf aanvaard en uitgezeten.

Daarnaast is er ook geen enkele indicatie dat verzoeker in de toekomst opnieuw dergelijke (of andere) feiten zou plegen. Hij heeft geen strafbare feiten meer gepleegd. Daarbij dient in rekening te worden gebracht dat hem een straf met uitstel werd opgelegd, en dat hij ook vervroegd werd vrijgelaten uit de gevangenis. Mocht er een risico bestaan op herhaling, of mocht er een actueel gevaar zijn voor de openbare orde, dan zou hij niet vervroegd in vrijheid zijn gesteld.

Ten slotte dient eveneens de onmogelijkheid tot terugkeer naar Eritrea in rekening te worden gebracht bij de belangenafweging. Indien de ratio legis van de toepasselijke wettelijke bepalingen de bescherming van de openbare orde en de samenleving is, druist het manifest tegen deze bedoeling in om verzoeker het recht te ontfangen om te werken en voor zijn levensonderhoud in te staan, en hem te dwingen in onwettig verblijf.

Verzoeker meent dan ook dat hij minstens geen actueel of toekomstig gevaar voor de samenleving uitmaakt, en bijgevolg zijn vluchtelingenstatus niet kan worden ingetrokken overeenkomstig artikel 55/3/1, §1 van de Vreemdelingenwet."

2.2. Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker de volgende stukken:

"2. UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), Background Note on the Application of the Exclusion Clauses: Article 1F of the 1951 Convention relating to the Status of Refugees, 4 September 2003; [url]

3. EASO, Exclusion: Articles 12 and 17 Qualification Directive (2011/95/EU): A Judicial Analysis, [url]".

Beoordeling

3. De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 55/3/1 §1 van de Vreemdelingenwet.

Dit artikel bepaalt: "De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan de vluchtelingenstatus intrekken indien de vreemdeling een gevaar vormt voor de samenleving, omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf, of als er redelijke gronden bestaan om hem te beschouwen als een gevaar voor de nationale veiligheid."

De wetgever heeft het begrip 'bijzonder ernstig misdrijf' niet gedefinieerd. De wil van de wetgever dient bijgevolg afgeleid te worden uit de voorbereidende werkzaamheden. In de Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen om beter rekening te houden met de bedreigingen voor de samenleving en de nationale veiligheid in de aanvragen tot internationale bescherming, wordt op omstandige wijze uiteengezet dat het begrip 'bijzonder ernstig misdrijf' geenszins beperkt is tot 'misdaden' in de zin van het Belgisch Strafwetboek: "Artikel 14.4, b) van Richtlijn 2011/95/EU vermeldt in de Franstalige versie het verzamelbegrip "crime", en niet "infraction". In de Belgische context verwijst het begrip "crime" op grond van classificatie in Boek I van het Strafwetboek echter alleen naar de meest ernstige misdrijven van het Strafwetboek. Bijgevolg wordt er in het ontwerp eveneens geopteerd voor het verzamelbegrip "infraction".

Hierdoor wordt het mogelijk om eveneens feiten in aanmerking te nemen die technisch gezien geen "crimes" in de zin van het Belgische Strafwetboek zouden zijn. De richtlijn viseert immers elk laakbaar feit, voor zover dit feit rechtsgeldig kan gekwalificeerd worden als "bijzonder ernstig." (zie p. 16-17 van het wetsontwerp, DOC 54 1197/001). Voor de invulling van het begrip 'bijzonder ernstig misdrijf' gaf de Staatssecretaris er "de voorkeur aan het CGVS een ruime beoordelingsmarge te laten." (zie p. 25 van het Verslag van de Commissie voor de binnenlandse zaken, de algemene zaken en het openbaar ambt, DOC 54 1197/003).

Artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet is dus niet louter beperkt tot personen die definitief veroordeeld zijn voor een 'misdaad' in de zin van het Belgisch Strafwetboek, en kan derhalve ook toegepast worden in het geval de vreemdeling onherroepelijk veroordeeld werd voor het plegen van een wanbedrijf. Het is de aard en de ernst van de strafbare feiten waarvoor verzoeker veroordeeld werd, die van doorslaggevend belang zijn voor de invulling van het begrip 'bijzonder ernstig misdrijf'.

4. Samen met verweerder kan worden vastgesteld dat verzoeker op 26 november 2019 door de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde schuldig werd bevonden aan:

- mensensmokkel van 6 meerderjarige slachtoffers, met als verzwarende omstandigheden (i) het misbruik van een kwetsbare situatie; (ii) door gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang; (iii) het leven van het slachtoffer in gevaar te hebben gebracht; iv) van de betrokken activiteit werd een gewoonte gemaakt; (v) daad van deelneming aan de hoofd- en bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie;
- terwijl hij wist dat zijn deelneming bijdraagt tot de oogmerken van deze criminele organisatie, zoals bedoeld in artikel 324bis van het Strafwetboek, te hebben deelgenomen aan het nemen van welke beslissing dan ook in het raam van de activiteiten van de criminele organisatie, zijnde een gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met gevangenisstraf van drie jaar of een zwaardere straf, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, en waarvan het feitelijke oogmerk niet uitsluitend politiek, vakorganisatorisch, menslievend, levensbeschouwelijk of godsdienstig is of die uitsluitend elk ander rechtmatig oogmerk nastreeft.

Waar in het verzoekschrift een theoretische uiteenzetting wordt gegeven (onder verwijzing naar onder meer stukken 2 en 3) en wordt aangevoerd dat de meeste in de bestreden beslissing genoemde verzwarende omstandigheden niet op verzoeker van toepassing waren, dat hij vooral als tussenpersoon optrad, dat hij soms enkele taken van zijn baas uitvoerde wanneer die in het buitenland was, dat hij "een minimale straf" opgelegd kreeg en dan nog grotendeels met uitstel, en dat hij vervroegd werd vrijgelaten, wordt opgemerkt dat dit geen afbreuk doet aan de bijzondere ernst van het begane misdrijf.

De Raad treedt verweerder bij wat betreft de ernst en de aard van de feiten:

*"Uit het vonnis van 26 november 2019 van de Rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde blijkt dat u definitief veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 40 maanden (met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende 5 jaar voor wat betreft 20 maanden) en een geldboete van €48.000 (met uitstel van 3 jaar voor €43.200) en dit wegens uw **deelname aan mensensmokkel** en het feit dat u als **rechterhand** fungeerde **van de leiders van een criminele organisatie**.*

*Aangaande de tenlastelegging van mensensmokkel werden in het bijzonder meerdere verzwarende omstandigheden vastgesteld. In het bijzonder werd vastgesteld dat er misbruik gemaakt werd van de bijzonder kwetsbare situatie van de slachtoffers; dat de feiten gepleegd werden ten opzichte van minderjarigen; dat er direct of indirect gebruik gemaakt van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang, of door ontvoering, machtsmisbruik of bedrog; dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht, dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt; en dat de mensensmokkel gebeurde in het kader van een criminele organisatie. Bovendien blijkt uit het vonnis dat u vervolgd werd als **leidend persoon van een criminele organisatie** waarbij u veroordeeld werd voor uw deelname aan de besluitvorming van deze criminele organisatie en het feit dat u op de hoogte was van haar crimineel karakter. Voorts fungeerde u als **rechterhand van één van de twee leiders van deze criminele organisatie**. U vervulde hierbij een **noodzakelijke en onontbeerlijke rol**. Zo bracht u zelf transmigranten aan en fungeerde u als tussenpersoon, sloot u occasioneel de 'deals', hielp u één van de leiders van de bende op de parking in Wetteren en verving u hem in zijn afwezigheid, verleende u onderdak aan hem en liet u hem uw gsm-toestel gebruiken. U fungeerde met andere woorden als spilfiguur tussen de transmigranten en de leiders van de smokkelbende.*

De rechtbank van eerste aanleg achtte de u ten laste gelegde feiten dan ook als bewezen en oordeelde als volgt: "De bewezen verklaarde feiten zijn **zeer ernstig**. De leiders van de organisatie zijn **niets ontziende mensensmokkelaars**. Zij hebben als enig doel en bekommernis om op de kap van sukkelaars zoveel mogelijk geld te verdienen. Zonder de hulp van het voetvolk of de runners zouden zij echter niet in hun opzet slagen. De hulp van alle beklaagden was dan ook onontbeerlijk. [...] Zij dienden als geen ander beter te begrijpen dat dit **louter uitbuiting is van mensen die het al bijzonder moeilijk hadden**." [...] "Tegen dergelijk **maatschappelijk destabiliserend crimineel gedrag**, dat getuigt van een gewetenloze en uiterst verwerpelijke mentaliteit, dient ter bescherming van de maatschappij in het algemeen en ter bescherming van illegalen en het ter zake gevoerde beleid in het bijzonder, **hard te worden opgetreden**. De daders van dergelijke feiten dienen te beseffen dat hun **praktijken niet worden getolereerd en dienen stil te staan bij de gevolgen van hun mensonterend en verwerpelijk gedrag**."

Mensensmokkel ondermijnt bovendien de openbare orde en bemoeilijkt de controle door de overheid op de mensen die zich op haar grondgebied bevinden. Belangrijke, nauwelijks gekende en oncontroleerbare migratiestromen worden erdoor onderhouden, met alle gevolgen die zulks meebrengt voor de openbare orde en veiligheid en zelfs voor de financiële en materiële opvangcapaciteiten van de landen van bestemming. Voorts worden de slachtoffers van mensensmokkel doorgaans in een volslagen marginaal bestaan gedropt, zonder middelen en zonder rechten. Zij zijn vaak niet bij machte om op een behoorlijke wijze in hun levensonderhoud te voorzien, waardoor ze in het illegale arbeidscircuit terechtkomen met economische uitbuiting en onmenselijke situaties tot gevolg. Het staat dan ook vast dat de feiten die u ten laste werden gelegd en bewezen werden geacht objectief zwaarwichtig zijn en moreel bijzonder verwerpelijk en deze als een bijzonder ernstig misdrijf kan worden beschouwd."

5. Om te beoordelen of er sprake is van een gevaar voor de samenleving bij een definitieve veroordeling voor een bijzonder ernstig misdrijf, dient rekening te worden gehouden met de aard en de omstandigheden van het misdrijf. Uit de tekst van artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet blijkt duidelijk dat er een link moet bestaan tussen de ernst van het misdrijf en de beoordeling van het gevaar voor de samenleving.

Samen met verweerder is de Raad van oordeel dat verzoeker een gevaar voor de samenleving vormt omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf en dit ingevolge de aard en omstandigheden van de gepleegde feiten.

Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoeker spijt heeft van zijn daden en dat hij verder een blanco strafregister heeft, kan de motivering in de bestreden beslissing dienaangaande worden bijgetreden:

"Verder zij gewezen op het relatieve karakter van uw verwijzing dat u nooit eerder bent veroordeeld dan deze ene keer. Behalve de vaststelling dat deze ene veroordeling onmiddellijk strafbare feiten betreft die luidens genoemd vonnis zeer ernstig te noemen zijn, moet er ook op worden gewezen dat de opwerping dat u slechts één maal bent veroordeeld in België gerelativeerd wordt door de vaststelling van uw relatief in de tijd beperkte aanwezigheid op Belgisch grondgebied. Immers situeren de u ten laste gelegde feiten zich in de periode 22.03.2018-22.08.2018, zijnde minder dan een jaar na uw beweerde aankomst in België en het tijdstip van uw asielverzoek bij de bevoegde Belgische asielinstanties (dd.07.08.2017). Ook de rechter had in het vonnis dd.26.11.2019 (p.101) reeds erop gewezen dat het gegeven dat u een blanco strafblad heeft bezwaarlijk aanzien kan worden als een verdienste gezien u nog niet lang verblijft in België (vonnis p.101). Hierbij aansluitend dient ook te worden opgemerkt dat u relatief recent, m.n. op 07.01.2020, in vrijheid werd gesteld. Enige verbetering in uw gedrag dat afbreuk vermag te doen aan de vaststelling dat u een gevaar vormt voor de samenleving kan dan ook nog niet worden vastgesteld.

Ten derde verklaarde u dat u spijt heeft van uw daden en hieruit lessen heeft getrokken. Ter illustratie wijst u erop dat u getrouwd de u opgelegde penale boete afbetaalt. Welnu, wat dit laatste betreft, zij erop gewezen dat het betalen van een geldboete niet facultatief is en niet afhankelijk is van uw bereidheid om u 'aan te passen'. Het loutere gegeven dat u zou bezig zijn met het afbetalen van de u opgelegde penale boete, toont niet aan dat u blijvend uw ingesteldheid hebt aangepast en dat u niet langer een gevaar zou vormen voor de samenleving. Ook wijst u erop dat u bijscholing volgt en de intentie heeft werk te zoeken zodra u het Nederlands voldoende meester bent.

Welnu, ook in de periode dat u betrokken was bij de feiten waarvoor u uiteindelijk bent veroordeeld was u ingeschreven voor opleidingen met het oog op toekomstige tewerkstelling, zoals blijkt uit het vonnis dd.26.11.2019 (p. 37, verhoor dd.15.03.2019) waar u verklaard had dat u was ingeschreven voor een inburgeringscursus, dat u wenste de taal te leren om dan te kunnen werken. Gezien dergelijk opleidingsproject u er in het verleden niet van heeft weerhouden om niettemin deel te nemen aan de u ten laste gelegde ernstige strafbare feiten, kan het CGVS in uw huidige verwijzing naar opleiding en professionele intenties er geen indicatie voor vinden dat u uw gedrag duurzaam wenst te veranderen."

Er kan enkel worden vastgesteld dat verzoeker sinds augustus 2017 in België is, dat de feiten waarvoor hij veroordeeld werd reeds plaatshadden in de periode van 22 maart 2018 tot en met 22 augustus 2018 en dat hij van 22 augustus 2018 tot 7 januari 2020 opgesloten zat in de gevangenis in Dendermonde, waardoor de argumentatie in het verzoekschrift dat dit zijn "*enige misstap*" is, danig moet worden gerelativeerd.

Dat verzoekers straf deels met uitstel was en dat hij vervroegd zou zijn vrijgekomen, zoals wordt aangevoerd in het verzoekschrift, doet evenmin afbreuk de aard en de omstandigheden van het misdrijf. Uit verzoekers veroordeling blijkt immers een voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid, die zich overigens niet beperkte tot een eenmalig feit maar die zich uitte in maandenlang volgehouden en georganiseerde criminele daden. Dit gebeurde amper een half jaar nadat hij in België zijn toevlucht zocht en slechts enkele luttel maanden nadat hij hier internationale bescherming kreeg. Het valt niet uit te sluiten dat verzoeker dergelijk gedrag in de toekomst niet zal herhalen.

6. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat de commissaris-generaal met recht kon besluiten tot de intrekking van de vluchtelingenstatus op grond van artikel 57/6, eerste lid, 6° *juncto* artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet. Er kan bijgevolg evenmin een schending van artikel 14 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming ('Kwalificatierichtlijn') worden aangenomen.

7. De argumentatie in het verzoekschrift dat, indien de *ratio legis* van de toepasselijke wettelijke bepalingen de bescherming van de openbare orde en de samenleving is, het manifest tegen deze bedoeling indruist om verzoeker het recht te ontfangen om te werken en voor zijn levensonderhoud in te staan en hem te dwingen in onwettig verblijf, is loutere wetskritiek die buiten de bevoegdheid van de Raad valt. Deze wetskritiek kan dan ook niet in aanmerking worden genomen om tot de hervorming of vernietiging van de bestreden beslissing te besluiten.

8. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal vaststelt dat deze stukken geen afbreuk doen aan voorgaande overwegingen.

9. Wat de aangevoerde schending van artikel 13 van het EVRM betreft, dient er op gewezen dat dit artikel voorziet dat eenieder wiens rechten en vrijheden in het EVRM vermeld geschonden zijn, recht heeft op een daadwerkelijk rechtsmiddel voor een nationale instantie, ook indien deze schending is begaan door personen in de uitoefening van een ambtelijke functie. Los van de vraag of er enige inbreuk werd begaan ten aanzien van de rechten en vrijheden van verzoeker, dient te worden vastgesteld dat verzoeker gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid om de bestreden beslissing voor te leggen aan de Raad en zijn middelen aan te voeren, zodat artikel 13 van het EVRM gerespecteerd werd.

10. Aangaande de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM, wordt benadrukt dat vereist dat dit artikel vereist dat verzoeker doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in het land waarnaar hij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bestreden beslissing houdt op zich echter geen verwijderingsmaatregel in. Verweerder stelt in de bestreden beslissing bovendien dat verzoeker noch direct of indirect mag worden teruggeleid naar Eritrea gezien een verwijderingsmaatregel niet verenigbaar is met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad doet te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, § 1 van Vreemdelingenwet bepaalde bevoegdheid evenmin uitspraak over een verwijderingsmaatregel.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De intrekking van de vluchtelingenstatus wordt bevestigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig september tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS